

Ștefan TOMA

INTRODUCERE ÎN TERAPIILE MANUALE

Coordonatori colecție:

Prof.univ.dr. Taina Avramescu

Prof.univ.dr. Dorina Orțănescu

Comitetul științific:

Klara Branzaniuc, Universitatea de Medicină Târgu-Mureș, România

Mirkov Dragan, University of Belgrade, Faculty of Sport and Physical Education,
Serbia

Marian Dragomir, Universitatea din Craiova, Facultatea de Educație Fizică și
Sport, Craiova, România

Paula Drosescu, Universitatea Al.I.Cuza, Facultatea de Educație Fizică și Sport,
Iași, Romania

Luminița Georgescu, Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe, Kinetoterapie
și Motricitate Specială

Anca Ionescu, Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila, București,
România

Irene Kamberidou, National & Kapodistrian University of Athens, Greece

Ligia Rusu, Universitatea din Craiova, Facultatea de Educație Fizică și Sport,
Craiova, România

Misiunea noastră este să producem și să furnizăm publicații inovative, bazate pe informații recente, în toate ariile de interes ale motricității umane. Astfel, colecția Motricitate Umană își propune să pună la dispoziția publicului interesat o serie de titluri de carte privind activitățile motrice de performanță, studii privind rolul activității fizice în îmbunătățirea calității vieții, aplicarea exercițiului fizic în scop profilactic și terapeutic prin programe kinetice în diverse patologii, bazele anatomice, biomecanice și evaluarea funcțională a exercițiului fizic.

Colecția reunește o diversitate de publicații, incluzând cărți de interes general și publicații științifice de înaltă ținută – studii, prezentarea unor proiecte de cercetare, teze de doctorat, antologii, atlase, etc.

Membrii comitetului științific pot trimite propunerile de publicare și altor specialiști din domeniu.

Propunerile pentru publicare se vor adresa comitetului științific:

colectia_motricitate_umana@yahoo.com

Ștefan TOMA

**INTRODUCERE ÎN TERAPIILE
MANUALE**

EDITURA UNIVERSITARIA
Craiova, 2013

EDITURA PROUNIVERSITARIA
București, 2013

Referenți științifici:

Prof.univ.dr. Taina AVRAMESCU

Prof.univ.dr. Luminița GEORGESCU

Copyright © 2013 Universitaria

Copyright © 2013 Pro Universitaria

Toate drepturile sunt rezervate Editurilor Universitaria și Pro Universitaria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOMA, ȘTEFAN

Introducere în terapiile manuale / Ștefan Toma. –

Craiova : Universitaria ; București : Pro Universitaria, 2013

Bibliogr.

ISBN 978-606-14-0718-7

ISBN 978-606-647-749-9

796/799

379.8

Apărut: 2013

TIPOGRAFIA UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA

Str. Brestei, nr. 156A, Craiova, Dolj, România

Tel.: +40 251 598054

Tipărit în România

CAPITOLUL I

CARACTERISTICILE MEDICINEI EXTREMULUI ORIENT

Repere filozofice:

Respectând o obsesie permanentă a vechilor chinezi de a plasa omul în orice centru, de a-l considera hotar între orice tărâmurii. Omul desparte cerul de pământ, tot el separă trecutul de viitor este centrul la care se raportează cele patru puncte cardinale, și așa mai departe. Acest fapt este legitim, deoarece atunci când contemplăm lumea nu avem capacitatea de a utiliza alt punct de observație sau de evaluare decât propria noastră persoană.

Așa se face că, în orice moment, omul ar trebui să aibă un trecut, un prezent și un viitor. Trecutul ni-l amintim, atât cât am fost prezenți în el, dar înainte de a fi existat, noi nu am putut constata, iar deducțiile au o valoare aproximativă, dovadă fiind limitarea omului în a evalua cealaltă parte față de trecut pe axa timpului, adică de nesiguranța lui în a prospecta viitorul; cu alte cuvinte, cunoaștem un fapt în măsura în care am fost martorii desfășurării lui, atât cât ne e dat.

Evident abordarea noastră se referă la segmentarea timpului și știm că acesta este, în concepția vechilor chinezi, asimilat cerului. Dar pe când timpul, ai cărui martori suntem sau am fost și probabil vom mai fi, conduce un spațiu despre care putem și vom vorbi, timpul a cărei absență nu poate fi concepută în gândirea chineză ai cărui martori nu am putut fi pentru că pur și simplu nu am existat, îl îmbogățim cu o singură expresie specifică vechilor chinezi “Cer anterior” .

Poate că nu el singur este singurul vinovat de existența noastră, poate că el doar a suportat zămislirea noastră, dar acum când suntem așa cum ne putem înșine constata, ne găsim foarte potriviți cu ambianța, foarte incluși în ea, având însă niște urme care nu ne lasă la îndemâna ambianței, un soi de inerție, care ne dirijează destinul, un fel de marcă genetică, care nu ne îngăduie să comitem orice adaptare, care ne limitează oportunismul, obligându-ne la o soartă și un fel anume de existență de la care nu ne putem abate decât parțial.

Aceste urme active sunt reprezentate de către combinații dintre Yin și Yang, fiecare stare având o aceeași valoare, beneficiind de trei spații de amplasare, ceea ce le-a dat numele de “Trigrame”.

Astfel cele trei spații pot fi ocupate doar de Yin sau dimpotrivă doar de Yang, sau două de Yin respectiv Yang și cel rămas de Yang respectiv Yin, bineînțeles în poziții diferite.

Avem deci de a face cu un sistem de numerație în baza doi, beneficiind doar de trei spații de desfășurare, ceea ce duce la opt combinații posibile, care din foarte vechi timpuri au fost reprezentate de către un segment de dreaptă continuu pentru Yang, și un segment de dreaptă întrerupt de către un singur spațiu pentru Yin.

Principiile de bază a Mediciniei Traditionale Chineze (TCM)

1. Conceptul organismului ca un tot unitar:

Există o legătură inseparabilă între diferite organe, țesuturi, organe de simț.

Există o inseparabilă unitate între corpul omenesc și natura: relația dintre zona geografică în care trăim și sănătatea, dintre frecvența cardiacă și anotimpul în care ne găsim.

2. Diferențierea afecțiunilor, a diagnosticului și a tratamentului:

Diferențierea afecțiunilor pentru a identifica, cu precizie cauza îmbolnăvirii și pentru stabilirea principiilor de tratament;

Tratarea aceleiași afecțiuni folosind diferite metode de intervenție;

Tratarea diferitelor afecțiuni folosind același tip de tratament.

Chiar dacă aceste noțiuni simple și elementare par a fi foarte ușor de înțeles și de acceptat, din nefericire realitatea este însă alta, existând diferențe care încă nu pot fi soluționate.

În ultima perioadă, publicul larg devine tot mai convins de faptul că terapia viitorului este cea integrativă, care va integra în ea valorile occidentale și orientale, incluzând medicina tradițională chineză și toate variantele moderne alternative și complementare rezultate din aceasta spre a deveni un tot unitar care să ajute populațiile în lupta cu diversele și variatele suferințe și boli existente astăzi.

Principalele diferențe între concepția orientală tradițională și cea occidentală despre boală și vindecare:

În concepția orientală –ființa umană este observată, analizată și se folosește bioenergia sau Qi (chi, prana, forța vieții) pentru a-l ajuta să se vindece.

În concepția occidentală ființa umană este privită ca o mașină în care primordiale sunt procesele chimice și mecanice fără cunoașterea, sesizarea sau ignorarea componentei bio-energetice.

Pornind de la cele afirmate în rândurile anterioare în tabelul numărul 1 am încercat să facem o trecere în revistă a principalelor diferențe dintre cele două concepții cu privire la boală și vindecare:

Concepția Orientală	Concepția Occidentală/Clasică/Alopată
Qi este viața. Qi este inima medicinei tradiționale. Viața și TMC sunt unul și același lucru.	Omul poate controla natura. Bolile sunt cauzate de factori exteriori. Controlul simptomelor = însănătoșire.
Starea organismului în care copul este vital, echilibrat și adaptat mediului înconjurător.	Absența bolii, a durerii, a deficiențelor sau simptomelor de boală.
Lipsa de armonie și sau pierderea adaptabilității la factorii de mediu (un defect de funcționare sau de energie). Modificare organică sau funcțională a echilibrului normal al organismului (DEX – definiția 1).	Defectul unui țesut sau organ. Un proces distructiv cu o cauză specifică și simptom(e) caracteristic(e). Proces patologic care afectează organismul, maladie, afecțiune, beteșug (DEX definiția 2).
Manifestări ale încercărilor organismului de a se vindeca pe sine însuși, de aceea simptomele sunt mesaje de alarmă, subliniind problemele apărute care sunt semnalate pentru că “undeva, ceva” trebuie reechilibrat.	Manifestări ale bolii, de aceea ele sunt și sau trebuie considerate ca fenomene anormale care trebuie înlăturate.
Orice acțiune/forță/stare de presiune care interferează cu starea de echilibru al organismului și cu libera circulație a bio-energiei, acțiuni cum ar fi: propria structură a organismului, starea sufletească, modul de viață, traumele, stresul determinat de mediu (natura și/sau relațiile umane).	O cauză exterioară, fie forță sau agent patogen: entități distincte ca unica cauză originând în afara corpului pentru fiecare condiție clinică.
Boala este rezultatul mai multor agresioni asupra corpului.	În general există cauze singulare pentru fiecare afecțiune/boală.
Acceptă existența a patru stadii ale bolii cauzate de un dezechilibru energetic cauzând schimbări funcționale ce pot iniția progresia cronică a bolii precedând schimbări patologice ale țesuturilor.	Este urmărită progresia unei anumite suferințe fiind luate în considerare doar efectele patologice referitoare la structură sau formă și mai puțin progresia fiziologică ce afectează structura.
Schimbările energetice cheie sunt funcțiuni cu puternice conotații mentale și sufletești depinzând în egală măsură de modul de viață, în consecință prevenirea bolilor trebuie să intre în bună parte în responsabilitatea pacientului care este educat în acest sens.	Opinia pacientului și a relatărilor acestuia referitoare la propria boală sunt de obicei puse la îndoială iar condiția personală atât emoțională cât și sufletească este considerată de cele mai multe ori ca irelevantă.

De obicei practicienii tehnicilor alternative holistice sunt vizitați atâta vreme cât "pacienții" continuă să aibă o stare de bine, de echilibru.	Nu este considerată ca prima prioritate și este în principiu descurajată de planurile de asigurare.
Omul este un ecosistem, o grădină; se focalizează pe armonie și echilibru pe toate planurile.	Omul este o mașină se focalizează pe eliminarea conflictului.
Privit ca și gradinar terapeutul, cultivă viața, ajută pacientul să ajungă și să rămână sănătos.	Privit ca mecanic terapeutul repară ce este stricat.
Terapeutul observa relația dintre semnele și simptomele pacientului, dezechilibrul pacientului se poate identifica de exemplu ca "deficiența energetică a organului x care duce la hiperactivitatea organului y".	Terapeutul privește boala ca o entitate separată de pacient, acesta se identifică de exemplu ca "bolnav de boala x" sau pe scurt bolnavul.
Terapeutul previne boala prin balansarea dezechilibrului energetic și prin analiza și recomandarea modului de viață adecvat condiției personale.	Vindecarea respectivei boli și eliminarea simptomelor se realizează prin medicație și în anumite cazuri prin intervenții chirurgicale.
Qi trebuie balansată ritmic, fluxul trebuie să fie liber, circulând continuu și tot continuu să fie reîmprospătată în cantități suficiente.	Qi nu există dacă nu se poate explica sau măsura cu mijloace științifice specifice.
Mintea și trupul sunt conectate permanent într-un întreg pe tot parcursul vieții.	Mintea și trupul sunt separate și nu sunt în mod necesar conectate.
Qi este dependentă de armonia cu natura, situație care o face să fie perturbată atunci când are de-a face cu: poluare excesivă, boli și încercarea omului de a controla sau învinge natura.	Nu recunoaște fiziologia bazată pe bio-energie (Qi) și de aceea nu poate detecta, clasifica, măsura sau modifica efectele acesteia în stadiile incipiente al bolii.
Concepția orientală se bazează în prevenirea și tratarea bolilor funcționale, a celor cronice pe educarea pacienților spre a contribui esențial la păstrarea propriei sănătăți, deoarece recunoaște rolul cheie al modului de viață și a puterii minții și a celei sufletești care pot ajuta la însănătoșire dar și la crearea bolilor.	Concepția occidentală se raportează la manipularea defectelor structurale, traume, accidente și multe dintre bolile care pun în pericol imediat viața.